

พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
SAVING BEHAVIOR OF WORKERS PERSON IN BANGKOK AND SURROUNDING

อภิญา มาใช้เวทย์

สาขาการเงินและการธนาคาร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

APINYA MACHAIWET

E-mail : 6214155004@rumail.ru.ac.th

Master of Business Administration in Finance and Banking, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยจำแนกเป็นลักษณะทางประชากร 3) เพื่อศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ด้านผลตอบแทน และด้านความเสี่ยง ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ กลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยใช้สถิติแบบทดสอบ t-test สถิติ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีในการหาค่า (LSD) และสถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่ากลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ที่มีรายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือน ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยภาพรวมต่างกัน และกลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ และระดับการศึกษา ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออม โดยภาพรวมไม่ต่างกัน นอกจากนี้ปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านผลตอบแทน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล และด้านความเสี่ยง ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

คำสำคัญ : พฤติกรรมการออม

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) To study the saving behavior of working people in Bangkok and surrounding. 2) To study the saving behavior of working people in Bangkok and surrounding by categorizing them as demographic characteristics. 3) To study other factors of return and risk affecting the saving behavior of working people in Bangkok and surrounding.

Group of people of working age in Bangkok and surrounding of 400 people. The questionnaire was used to be a tool for collecting the data. The data collected were analyzed by using the frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypotheses was tested by Independent Sample (T-test), One Way ANOVA if it found differences, can be compare by pairs using the LSD method and Multiple Regression Analysis.

The hypothesis testing results showed that group of people of working age in Bangkok and surrounding with monthly income And the monthly expenses are different, making the overall saving behavior different And that group of people of working age in Bangkok and surrounding with different gender, age, status and educational level, resulting in saving behaviors The overall picture is no different. In addition, other factors are return. Affects the saving behavior of people of working age in Bangkok and surrounding and risk There was no effect on saving behavior of people of working age in Bangkok and surrounding.

Keyword : Saving Behavior

บทนำ

เงินออม เป็นรายได้ที่เหลืออยู่ หรือที่กันเอาไว้ไม่นำมาใช้จ่ายในการบริโภคและอุปโภคในปัจจุบัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายในอนาคต เช่น ในยามป่วยไข้ เมื่อแก่ชราหรือลงทุน เป็นต้น ถ้าเก็บไว้กับตัวเองเฉย ๆ เช่น ใส่ตู้มึงดินไว้ หรือเก็บใส่ตู้เงินไว้ เงินจำนวนนี้จะไม่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจจนกว่าจะได้มีการนำมาใช้จ่ายเกิดขึ้น การเกิดเงินในลักษณะนี้เรียกว่า "Hoarding" เงินออมไม่จำเป็นต้องถูกเก็บไว้เฉย ๆ ในรูป Hoarding เสมอไป เพราะนอกจากจะไม่ให้ประโยชน์งอกเงยแล้วยังอาจจะขาดทุนอีกด้วยในภาวะเงินเฟ้อ เงินที่เก็บอยู่เฉย ๆ จะมีค่าน้อยลงไปทุกที เมื่อราคาของสินค้าและบริการสูงอยู่ตลอดเวลา อำนาจของเงินจะลดลงเรื่อย ๆ เป็นอัตราส่วนกลับกันกับอัตราเงินเฟ้อ คนในสมัยนี้เมื่อรายได้มากกว่ารายจ่ายและมีเงินออมจึงไม่นิยมเก็บใส่ตู้มึงดินไว้ หรือเก็บใส่ไว้ได้หมอนอีกต่อไป แต่จะหาทางทำให้เงินออมนั้นเกิดประโยชน์ อาจจะช่วยการนำไปฝากไว้กับสถาบันการเงินหรือซื้อสลากออมทรัพย์ ผู้ฝากเงินจะได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยและสถาบันการเงินที่รับฝากเงินจะนำเงินนั้นไปให้ผู้ลงทุน

หรือผู้บริโภครู้ต่อไป บางครั้งจึงเรียกการนำเงินออมไปฝากสถาบันการเงินว่าเป็นการลงทุนทางอ้อม ในบางกรณีผู้มีเงินออมอาจจะทำการลงทุนเพื่อประกอบธุรกิจเองก็ได้ ในกรณีนี้ถือเป็นการลงทุนทางตรง

คนทุกคนย่อมอยากมีชีวิตที่สุขสบายมีความมั่นคงในชีวิตทุกคนต้องการมี อนาคตที่มีการเงินที่ดีกันทั้งนั้น มีเงินใช้หลังเกษียณ การที่จะมีชีวิตที่สุขสบาย และมีหลักประกันทางการเงินที่มั่นคงในอนาคตนั้น ยิ่งจำเป็นอย่างมากที่จะต้องมีการวางแผนทางการเงินที่ดี ดังนั้นทุกคนควรที่จะเริ่มจากการปลูกฝังนิสัยการออมและการใช้เงินออมอย่างสมเหตุสมผลตั้งแต่วัยเด็กเพื่อสร้างวินัยทางการเงิน เมื่อเข้าสู่วัยทำงานก็จำเป็นที่จะต้องรู้วิธีการวางแผนทางการเงิน การจัดสรรรายได้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ควรมีการตั้งเป้าหมายการออมเงินไว้ และควรมีการจัดสรรรายจ่ายต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ดังนั้นพ่อแม่ควรปลูกฝังลูกให้มีนิสัยการออมตั้งแต่ยังเด็ก เพราะเมื่อเด็กโตขึ้น การมีนิสัยการออมที่ดีติดตัวไปจนโต จะทำให้คนคนนั้นมีการวางแผนทางการเงินที่ดีได้ และเมื่อถึงวันที่มีครอบครัวก็จำเป็นต้องดูแลทั้งตนเอง และคนในครอบครัวทำให้ความรับผิดชอบ และภาระทางการเงินยิ่งเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้การวางแผนทางการเงินมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น แม้กระทั่งเมื่อเกษียณอายุ ยังต้องวางแผนทางการเงิน เพราะเป็นวัยที่มีรายได้ลดลงหรืออาจจะไม่มีรายได้เลย แต่ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ยังคงอยู่หรืออาจจะเพิ่มขึ้นจากการที่จะต้องดูแลสุขภาพ หรือเมื่อมีความเปลี่ยนแปลงในสถานะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นยังทำให้การวางแผนการเงินหรือการวางแผนการออมเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้เรารับมือกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ การวางแผนทางการเงินจึงเป็นแนวคิดสำคัญที่จะทำให้สามารถดำเนินไปในแต่ละช่วงของชีวิตได้อย่างดีมีสุขภาพทางการเงินที่ดี หรือสามารถสร้างเป็นสมการทางการเงินง่าย ๆ ได้คือ รายได้ - เงินออม = ค่าใช้จ่าย

ดังนั้นการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงาน เป็นการศึกษาที่พยายามทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลในการที่จะเก็บออมหรือนำเงินที่มีอยู่ไปลงทุนให้เกิดประโยชน์ และเปรียบเทียบว่าบุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือนมีลักษณะการออมที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ประกอบกับผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วยพัฒนาประเทศ และเป็นแนวทางในการส่งเสริมการออมให้กับคนวัยทำงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการวางแผนทางการเงิน การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และสังคม ในช่วงปัจจุบันที่มีการแพร่ระบาดของโรค COVID-19

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ด้านผลตอบแทน และด้านความเสี่ยง ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ประชากรและตัวอย่าง คือ บุคคลวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล การกำหนดกลุ่มตัวอย่างจึงต้องกำหนดโดยการเปิดตารางหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) ซึ่งทางผู้วิจัยได้กำหนดค่าความ

คลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ที่ 5% จึงทำให้มีระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และจากการเปิดตารางที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้มีจำนวน 400 ตัวอย่าง

2. ด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยมุ่งหมายวิจัยพฤติกรรมกรรมการออม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ในการออม ด้านรูปแบบการออมเงิน และด้านความถี่ในการออมเงิน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และด้านปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผลตอบแทน และด้านความเสี่ยง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
2. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดย จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือน
3. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยอื่น ๆ ด้านผลตอบแทน และด้านความเสี่ยง ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้แยกพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลดังนี้

ด้านพฤติกรรมกรรมการออม

กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) (อ้างถึงใน ศิวัช กรุณาเพ็ญ, 2560) ให้ความหมายของพฤติกรรมกรรมการออม ว่า หมายถึงจำนวนเงินที่เก็บสะสมไว้สำหรับการออม รูปแบบการออมเงินในผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่าง ๆ และจุดมุ่งหมายของการออม เหล่านี้รวมเป็นพฤติกรรมกรรมการออม

จุฑาธิบดิ์ ฤกษ์สันทัต (2555) (อ้างถึงใน ศิวัช กรุณาเพ็ญ, 2560) กล่าวถึงพฤติกรรมกรรมการออม ว่าหมายถึงการจัดสรรเงินออม สัดส่วนเงินออม จำนวนเงินออม ระยะเวลาการออม วัตถุประสงค์ในการออม รูปแบบการออม เหตุผลในการเลือกรูปแบบการออม และแนวโน้มการออมเงินในอนาคต

กมลชนก ไพโรจน์ (2554) พฤติกรรมการออม หมายถึง การแสดงออกของบุคลากรเกี่ยวกับการเก็บออม โดยการนำรายได้ส่วนที่เหลือจากการหักรายจ่ายรวมทั้งสิ้นในแต่ละเดือนซึ่งแต่ละคนจะมีระดับการออม รูปแบบการออม และวัตถุประสงค์ของการออม ตามลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคล

ธมลวรรณ นະติ และคณะ (2556) พฤติกรรมการออม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับการออมในรูปแบบการเก็บรวบรวมสะสมทรัพย์สินเงินทองให้ได้ปริมาณเพียงพอ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเป้าหมายไว้เพื่อใช้จ่ายในอนาคต เช่น ฝากเงินกับธนาคาร การทำประกันชีวิต การซื้อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น

ด้านวัตถุประสงค์ในการออม

ลลินทิพย์ หาคำ (2561) การดำรงชีวิตในแต่ละวันปฏิเสธไม่ได้เลยว่าการบริโภคอุปโภคนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ การมีเงินออมไว้เพื่อใช้จ่ายจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องคำนึงถึง หากมองถึงวัตถุประสงค์ของการออมหรือเป้าหมายของการออมเงินนั้นมีหลายประการ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน หรือเมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น หรือเกิดค่าใช้จ่ายขึ้นกะทันหัน เช่น ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเกิดอุบัติเหตุ ค่าใช้จ่ายเมื่อเกิดภัยพิบัติ ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย
2. เพื่อใช้จ่ายสำหรับการศึกษา ทั้งการศึกษาต่อเพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของตนเอง และการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงขั้นสูงของบุตรหลาน
3. เพื่อใช้จ่ายในการซื้อสินค้า สินค้าในข้อนี้หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน รวมถึงสินค้าที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกสบายในการดำเนินชีวิต
4. เพื่อใช้สำหรับที่พักอาศัย สำหรับผู้ไม่มีที่พักอาศัยเป็นของตนเองและต้องการซื้อที่อยู่อาศัย
5. เพื่อใช้จ่ายในยามแก่ชรา ถือเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญมากในการออมของบุคคลทั่วไปเพราะวัยชราเป็นวัยที่ไม่มีรายได้ หรือมีรายได้ก็น้อยลง
6. เพื่อใช้ในการจัดหาหลักประกันในชีวิต เช่น การทำประกันชีวิต การทำประกันอุบัติเหตุ เป็นต้น และเป็น การสร้างหลักประกันไว้บรรเทาทุกข์หรือความเดือดร้อนจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันในอนาคต
7. เพื่อแสวงหาผลประโยชน์หรือผลตอบแทนที่จะได้รับมาจากการออม ผลตอบแทนที่ได้รับ เช่น ดอกเบี้ย ผลกำไรจากการลงทุน เงินปันผล ผลกำไรจากส่วนต่างของมูลค่าที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น
8. เพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบธุรกิจ เช่น ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งบริษัท การเปิดธุรกิจใหม่หรือการขยายธุรกิจที่มีอยู่เดิม
9. เพื่อใช้ในกิจกรรมทางสังคม เช่น การให้ของขวัญผู้อื่นในโอกาสต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น วันเกิด วันแต่งงาน หรือวันปีใหม่ซึ่งถือเป็นประเพณีนิยมในสังคมไทย
10. เพื่อเป็นมรดกแก่ลูกหลาน ถือเป็นประเพณีนิยมของคนไทยที่บิดา มารดา ปู่ย่า ตายาย จะต้องเก็บออมเงิน ทอง หรือทรัพย์สินไว้มอบเป็นมรดกให้แก่ลูกหลานตามความสามารถของแต่ละบุคคล
11. เพื่อใช้จ่ายในกรณีอื่น ๆ เช่น สำหรับการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในงานแต่งงานการมีลูกบุตร ส่งเสียเลี้ยงดูบุตร เป็นต้น

ด้านรูปแบบการออม

เนษพร นาคสีเหลือง (2557) การออมมีหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการออมในกองทุนประกันสังคม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพแล้วซึ่งออมจากการทำงานแล้ว วิธีการที่จะทำให้เงินออมมีจำนวนเพิ่มขึ้นนั้น สามารถทำได้โดยการนำเงินออมไปลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่

1. เงินฝาก (Deposits) หมายถึง เงินฝากที่ฝากไว้กับธนาคาร หรือสถาบันการเงินต่าง ๆ ซึ่งเป็นวิธีการที่มีความสะดวกและง่าย และมีความมั่นคงสูง เนื่องจากสถาบันหรือธนาคารนั้นมีการให้บริการที่กว้างขวาง ครอบคลุม และได้รับการค้ำประกันจากธนาคารแห่งประเทศไทย เงินฝากจะได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ย ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของ

เงินฝาก เช่น เงินฝากสะสมทรัพย์เงินฝากประจำ โดยที่ธนาคารหรือสถาบันการเงินต่าง ๆ จะมีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้ล่วงหน้า

2. ตราสารหนี้ (Fixed incomes securities) หมายถึง ตราสารที่ผู้ต้องการใช้เงินออกหรือเรียกว่า “ตราสารแห่งหนี้” ทำการออกขายให้กับผู้ที่สนใจ มีเงื่อนไขการชำระหนี้ตามที่กำหนดที่ชัดเจนแน่นอน โดยได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย ซึ่งมีทั้งอัตราดอกเบี้ยคงที่ และอัตราดอกเบี้ยลอยตัว ผู้ที่ลงทุนในตราสารหนี้จะมีฐานะเป็นเจ้าของกิจการหรือบริษัท และมีสิทธิเรียกร้องในสินทรัพย์ของกิจการก่อนผู้ถือหุ้น ตราสารหนี้มี 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

2.1 ตัวเงินคลัง เป็นตราสารหนี้ที่ออกโดยรัฐบาลสำหรับการใช้จ่ายในระยะสั้น

2.2 พันธบัตรรัฐบาล เป็นตราสารหนี้ที่ออกโดยกระทรวงการคลัง เพื่อใช้สำหรับชดเชยเงินจากประชาชนทั่วไป มีอายุการไถ่ถอนแน่นอน และระยะเวลายาว

2.3 พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ เป็นตราสารที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้สำหรับชดเชยเงินจากประชาชน โดยที่พันธบัตรรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ได้รับการค้ำประกันโดยกระทรวงการคลัง

2.4 หุ้นกู้บริษัทเอกชน เป็นตราสารหนี้ที่ออกโดยบริษัทเอกชน เพื่อขอเงินจากประชาชนทั่วไปในการดำเนินธุรกิจ ผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ย โดยปกติอัตราดอกเบี้ยในหุ้นกู้จะสูงกว่าในพันธบัตรที่มีระยะเวลาเท่ากัน เนื่องจากหุ้นกู้มีความเสี่ยงที่สูงกว่าสำหรับความเสี่ยงในการลงทุน ในตราสารหนี้มีด้วยกัน 2 ประการ คือ ความเสี่ยงในด้านเครดิต และความเสี่ยงในเรื่องของอัตราดอกเบี้ยที่ได้รับต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงิน

3. หุ้น (Stocks) หมายถึง การที่ผู้ลงทุนเข้าไปถือหุ้นในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และนอกตลาดหลักทรัพย์ โดยได้รับผลตอบแทนในรูปของกำไรที่ออกมาในรูปของเงินปันผล รวมทั้งกำไรที่ได้รับจากการเพิ่มขึ้นของราคาหุ้น ดังนั้นผู้ลงทุนส่วนใหญ่จะตัดสินใจลงทุนในธุรกิจที่มีความมั่นคง กำไรสุทธิสูง และมีทิศทางกำไรเจริญเติบโตที่ดีในอนาคต การลงทุนในหุ้นที่ผู้ลงทุนนิยมส่วนมากจะเป็นหุ้นที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากสามารถซื้อขายได้ง่าย ราคาชัดเจนและสภาพคล่องสูง

4. อสังหาริมทรัพย์ (Properties) หมายถึง สินทรัพย์ที่ไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ ผู้ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์จะได้รับผลตอบแทนในรูปของค่าเช่า โดยจะได้รับกระแสเงินสดเข้าที่สม่ำเสมอจากนั้นราคาของอสังหาริมทรัพย์ยังปรับตัวเพิ่มขึ้นตามภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย และเนื่องจากอสังหาริมทรัพย์มีราคาสูงจึงต้องใช้เงินจำนวนมากในการลงทุน และการให้เช่านั้นก็ไม่มีแน่นอนว่าจะมีผู้เช่าเป็นประจำ รวมถึงค่าใช้จ่ายในด้านการบำรุงรักษา และปัญหาสภาพคล่อง ซึ่งเป็นความเสี่ยงหลักของการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์

5. กองทุนรวม (Unit trusts) หมายถึง การลงทุนในรูปแบบหนึ่งที่ผู้ลงทุนนำเงินของตนมาลงทุนร่วมกัน โดยมีผู้จัดการกองทุนนำเงินไปลงในหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ตามนโยบายการลงทุนที่ได้ตกลงกันไว้ และได้รับผลตอบแทนก็จะถูกสะสมไว้ในกองทุนรวม ซึ่งผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนในรูปของกำไรที่จะได้รับการขายหน่วยลงทุนที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น หรือการได้รับเงินปันผล โดยที่ผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนเงินที่ได้ลงทุนไป

6. ประกันชีวิต (Life insurance) เป็นเครื่องมือการออมที่สร้างหลักประกันความมั่นคงให้กับชีวิต เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด การทำประกันชีวิตจึงเป็นการลดความเสี่ยงที่จะเกิดลักษณะของการทำประกันชีวิตที่สำคัญมี 4 รูปแบบ ดังนี้

6.1 ประกันแบบตลอดชีวิต เป็นประกันที่บริษัทจะจ่ายเงินให้กับผู้รับผลประโยชน์เมื่อผู้เอาประกันเสียชีวิตในระหว่างสัญญาหรือมีชีวิตยืนยาว และตามบริษัทจะกำหนดเป็นการคุ้มครองการเสียชีวิตในระยะยาว

6.2 ประกันแบบสะสมทรัพย์ เป็นประกันภัยที่มีกำหนดระยะเวลาแน่นอน โดยที่หากผู้เอาประกันอยู่จนครบสัญญาก็จะได้รับเงินประกันจากบริษัทประกันชีวิตเป็นผลรวมของเงินเบี้ยประกัน และดอกเบี้ย แต่ถ้าผู้เอาประกันเสียชีวิตก่อนกำหนดผู้รับผลประโยชน์จะได้รับเงินก้อนนั้นไป

6.3 ประกันแบบชั่วครั้งชั่วคราว เป็นประกันที่ให้ความคุ้มครองในส่วนที่ตกลงกันไว้ในระยะเวลาที่กำหนด โดยไม่ได้รับเงินคืน เช่น ประกันสุขภาพ ประกันอุบัติเหตุ

6.4 ประกันแบบเงินได้ประจำ เป็นประกันที่บริษัทกำหนดจ่ายเงินได้เป็นรายเดือน หรือรายปี แล้วแต่ประเภทสัญญาให้กับผู้เอาประกันจนกว่าจะเสียชีวิต หรือเป็นการจ่ายแบบมีกำหนดระยะเวลา ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงของผู้เอาประกัน ซึ่งประกันประเภทนี้จะแตกต่างจากประกัน 3 ประเภทแรก เนื่องจากผู้เอาประกันจะเป็นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ที่ซื้อคุ้มครองให้กับตนเองเพื่อเป็นการสะสมเงินไว้ใช้หลังเกษียณ

ด้านความถี่ในการออมเงิน

ชารวี บุตรบำรุง (2555) การลงทุนรูปแบบต่าง ๆ ในฐานะผู้บริโภคสามารถนำเงินออมของตนไปลงทุนเพื่อให้เกิดประโยชน์ ด้วยเหตุนี้จึงต้องศึกษารูปแบบต่าง ๆ ของการลงทุน และผลตอบแทนที่อาจได้รับ ดังนี้

การฝากเงินกับธนาคาร ถือว่าเป็นการลงทุนที่มั่นคงมาก ผู้บริโภคสามารถฝากเงินประเภทต่าง ๆ กับธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารออมสิน เป็นการใช้ออมลงทุนที่ได้รับผลตอบแทนแน่นอนและไม่เสี่ยงภัย จำนวนเงินออมจะมียอดสูงขึ้นตลอดเวลา การฝากเงินกับธนาคาร ทำได้หลายประเภท คือ

1. ประเภทสะสมทรัพย์ แต่ละธนาคารจะเรียกชื่อบัญชีเงินฝากประเภทนี้ ต่างกัน เช่น สินทรัพย์สด สินทวี ฯลฯ เป็นการฝากเงินที่มีกำหนด และจำนวนเงินฝาก แต่ละงวดแน่นอนโดยเมื่อครบกำหนดเวลา 5 ปี 10 ปี 20 ปี จึงจะถอนเงินคืนพร้อมทั้งต้น และดอกเบี้ยได้ตามอัตราและยอดเงินเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. ประเภทออมทรัพย์ ธนาคารออมสินเรียกเงินฝากประเภทนี้ว่า ประเภท เพื่อเรียก สามารถฝากและถอนเงินได้ตามความต้องการ การฝากเงินประเภทนี้จะได้รับดอกเบี้ยในอัตราที่กำหนด

3. ประเภทฝากประจำ เป็นการฝากที่กำหนดเวลาฝากและดอกเบี้ยไว้ให้ทราบแน่นอน โดยปกติธนาคารกำหนดไว้ 3 ระยะ คือ

3.1 ฝากประจำ 3 เดือน เป็นการฝากที่มีกำหนดระยะเวลา 3 เดือนขึ้นไปจึงจะถอนคืนได้ และกำหนดวงเงินไว้ครั้งละไม่ต่ำกว่า 1,000 บาท เงินฝากประเภทนี้มีเฉพาะธนาคารพาณิชย์เท่านั้น

3.2 ฝากประจำ 6 เดือน กำหนดเวลาฝากเงินไม่ต่ำกว่า 6 เดือน

3.3 ฝากประจำ 12 เดือน สำหรับผู้มีความสามารถในการออมและต้องการได้ประโยชน์จากดอกเบี้ยในอัตราสูง เมื่อฝากครบกำหนด 12 เดือนจึงจะได้รับดอกเบี้ย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชานียะธ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากสำหรับการออม คือ วัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินมีมากที่สุด รองลงมาคือ วัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายยามชรา วัตถุประสงค์เพื่อเก็บไว้เป็นมรดกให้ลูกหลาน วัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายสำหรับการศึกษา วัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการจัดหาหลักประกันในชีวิต วัตถุประสงค์เพื่อจ่ายสำหรับที่อยู่อาศัย และ วัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบธุรกิจ มีอิทธิพลมาก ส่วนวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในการซื้อสินค้า วัตถุประสงค์เพื่อผลตอบแทนในการออม วัตถุประสงค์ใช้ในกิจกรรมทางสังคม และวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในกิจกรรมอื่น เช่น งานแต่งงาน ท่องเที่ยว นั้นมีอิทธิพลปานกลาง

สุริษา สาพรเจริญ (2561) ได้ศึกษา “พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัด กรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยเรียงลำดับทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ในการออม ด้านรูปแบบการออม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับสูง และด้านผลตอบแทน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถนำมาสรุปผลได้ดังนี้

1.1 ด้านวัตถุประสงค์ในการออม ของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชาชนในเขตบางกะปิมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะออมเงินไว้เพื่อสำหรับใช้จ่ายไว้เพื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชารวี บุตรบำรุง (2555) กล่าวว่าประชาชนมีความต้องการเก็บออมไว้ใช้ในยามชราหรือยามเจ็บป่วย รวมถึงการกู้เงินอื่น ๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) กล่าวว่า การที่ประชาชนมีการเก็บสะสมโดยนำเอารายได้ส่วนหนึ่งที่ไม่มีการใช้จ่ายออกไป เพื่อนำมาบริโภคหรือนำไปเป็นรายได้ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายบริโภค โดยเก็บไว้มีวัตถุประสงค์เพื่อการนำไปใช้จ่ายซึ่งสามารถนำไปลงทุนต่อในอนาคต

1.2 ด้านรูปแบบการออม ของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชาชนในเขตบางกะปิ มีความต้องการในการเลือกรูปแบบการออมที่มีมูลค่าที่สามารถเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชลธิชา อัครนิรันดร์ (2552) กล่าวว่าประชาชนส่วนใหญ่มีการออมในรูปแบบสินทรัพย์ถาวร เช่น อาคาร หอสมุด ที่ดินและการซื้อสินทรัพย์ประเภททุน

1.3 ด้านผลตอบแทน ของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชาชนในเขตบางกะปิการได้รับยกเว้นภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝากเป็นเหตุผลต่อการตัดสินใจออม การจะทำให้บุคคลมีการออมเพิ่มมากยิ่งขึ้นนั้นก็ขึ้นอยู่กับผลตอบแทนมีมากเท่าใดนั่น ก็คือยิ่งผลตอบแทนมีมากเท่าใด ก็ส่งผลทำให้บุคคลมีความสนใจในการออมมากขึ้นเท่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ มรกต ฉายทองคำ (2557) กล่าวว่า ผลตอบแทนที่ประชาชนต้องการที่ไม่จำเป็นต้องเป็นผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน อาจจะเป็นการได้รับยกเว้นภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝาก ผลตอบแทนที่เป็นสิทธิประโยชน์ที่เป็นผลพลอยได้ที่สามารถสร้างดอกผลในลักษณะต่าง ๆ ก็สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ต้องการออมได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง ซึ่งเป็นการวิจัยโดยไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ และใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

กลุ่มประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยการเปิดตารางหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (1973) ผลจากการเปิดตารางของ Taro Yamane (1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น ด้วยวิธีการสุ่มแบบสะดวก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามแบบปลายเปิดและปิด โดยมีรายละเอียดประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือน มีจำนวน 5 ข้อ

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ประกอบด้วย ด้านวัตถุประสงค์ ด้านรูปแบบการออมเงิน และด้านความถี่ในการออมเงิน มีจำนวน 19 ข้อ และแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ ประกอบด้วย ด้านผลตอบแทน และด้านความเสี่ยง มีจำนวน 4 ข้อ กำหนดให้ 5 = ระดับความสำคัญมากที่สุด, 4=ระดับความสำคัญมาก, 3=ระดับความสำคัญปานกลาง, 2=ระดับความสำคัญน้อย, 1=ระดับความสำคัญน้อยที่สุด

1.3 ข้อคำถามปลายเปิดที่ถามข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการออมเงินมีจำนวน 1 ข้อ

1.4 ช่วงเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยการประเมินความผูกพัน กำหนดให้ 4.21 – 5.00=มีการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด, 3.41–4.20=มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก, 2.61–3.40=มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง, 1.81–2.60=มีการรับรู้อยู่ในระดับต่ำ, 1.00–1.80=มีการรับรู้อยู่ในระดับต่ำที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency) ใช้วิเคราะห์ตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ในการวิจัยเรื่องนี้ใช้อธิบายข้อมูลลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือน

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้วิเคราะห์ตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณในการวิจัยเรื่องนี้ ใช้อธิบายการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านผลตอบแทน ปัจจัยด้านความเสี่ยง และพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติการทดสอบแบบ t-test

2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยจำแนกตาม อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยการใช้วิธีของ LSD

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การรับรู้พฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความถี่ในการออมเงิน ด้านพฤติกรรมกรรมการออม และด้านรูปแบบการออมเงิน อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ ส่วนด้านวัตถุประสงค์ในการออม อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำแนกตามด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือน สามารถสรุปการวิจัยได้ดังนี้

2.1 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ที่มีรายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออมโดยภาพรวมต่างกัน

2.2 คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ และระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออม โดยภาพรวมไม่ต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ด้านผลตอบแทน และด้านความเสี่ยงสามารถสรุปการวิจัย ได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ด้านผลตอบแทน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

3.2 ปัจจัยด้านอื่น ๆ ได้แก่ด้านความเสี่ยง ไม่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ด้านพฤติกรรมกรรมการออม ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า กลุ่มคนวัยทำงานส่วนใหญ่ มีการจัดหมวดหมู่การออมอย่างชัดเจน โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการออม และการตั้งเป้าหมายในการออมที่ชัดเจน เช่น เพื่อใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน เพื่อใช้จ่ายในยามแก่ชรา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซานีเยฮ์ ซ่างวัฒนกุล (2559) วัตถุประสงค์การออมมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมเนื่องจากประชาชนจะคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการใช้เงินก่อนที่จะเริ่มการออม และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชนิบูลย์ ลิ้มปัญญาเลิศ (2553) เป้าหมายการออมหรือวัตถุประสงค์การออมนั้นเป็นปัจจัยทางสังคมปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชากรในชุมชนเขตเทศบาลเมืองลพบุรี

1.2 ด้านวัตถุประสงค์ในการออม ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า กลุ่มคนวัยทำงานส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายยามชราหรือ

เกษียณอายุ เพื่อหลักประกันความมั่นคงของชีวิต เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน และเพื่อผลตอบแทนจากการออม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซานียะฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากสำหรับการออม คือ วัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินมีมากที่สุด รองลงมาคือ วัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายยามชรา วัตถุประสงค์เพื่อเก็บไว้เป็นมรดกให้ลูกหลาน วัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายสำหรับการศึกษา วัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการจัดหาหลักประกันในชีวิต วัตถุประสงค์เพื่อจ่ายสำหรับที่อยู่อาศัย และ วัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบธุรกิจ มีอิทธิพลมาก ส่วนวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในการซื้อสินค้า วัตถุประสงค์เพื่อผลตอบแทนในการออม วัตถุประสงค์ใช้ในกิจกรรมทางสังคม และวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในกิจกรรมอื่นๆ เช่น งานแต่งงาน ท่องเที่ยว นั้นมีอิทธิพลปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ (2560) ศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขต กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ จะมีวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อให้ในอนาคตมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน และการนำเงินไปลงทุน

1.3 ด้านรูปแบบการออมเงิน ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า กลุ่มคนวัยทำงานส่วนใหญ่ มีรูปแบบการออมเงิน โดยการฝากเงินกับสถาบันการเงิน ซื้อพันธบัตรรัฐบาล ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต เก็บสะสมในรูปแบบของเงินสด ซื้อสลากออมสิน-สลาก ธกส. ซื้อทรัพย์สิน เช่น ทองคำ ลงทุนในรูปแบบของสินทรัพย์ถาวร กองทุนประกันสังคม และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (PVD) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชลธิชา อัครนิรันดร์ (2552) กล่าวว่าประชาชนส่วนใหญ่มีการออมในรูปแบบสินทรัพย์ถาวร เช่น อาคาร ห้องชุด ที่ดินและการซื้อสินทรัพย์ประเภททุน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุริษา สาพรเจริญ (2561) ได้ศึกษา “พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าประชาชนในเขตบางกะปิ มีความต้องการในการเลือกรูปแบบการออมที่มีมูลค่าที่สามารถเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต

1.4 ด้านความถี่ในการออมเงิน ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า กลุ่มคนวัยทำงานส่วนใหญ่ มักจะออมเงินเป็นประจำ (ทุกวัน/ทุกเดือน) มักจะออมเงินทันทีเมื่อมีรายได้หรือมีเงินเหลือ และมักจะออมเงินแล้วแต่โอกาส ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปรมาภรณ์ สระสินทร (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมเงินของบุคลากรกรมชลประทาน สำนักชลประทานที่ 14 ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการออมของบุคลากรกรมชลประทานสำนักชลประทานที่ 14 พบว่าส่วนใหญ่ ออมเมื่อมีเงินเหลือและได้ รับทราบข้อมูลข่าวสารการฝากเงินจากบุคคล เช่น พนักงานสถาบันการเงิน เพื่อนและญาติ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คมสันต์ จันดา (2562) ได้ศึกษา “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุของเกษตรกร ในเขตอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย” พบว่า พฤติกรรมการออมของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการออมส่วนใหญ่ จะออมในรูปแบบการออมผ่านกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ในชุมชน และฝากเงินไว้กับธนาคารหรือสถาบันการเงิน มีความถี่ในการออมเดือนละ 1 ครั้ง และมีการออมมาแล้วระหว่าง 1-5 ปี ส่วนใหญ่ไม่มีการกำหนดสัดส่วนหรือจำนวนเงินที่จะออมชัดเจน

2. ผลการวิจัยพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

2.1 กลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มี เพศ ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าเพศไม่มีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เนื่องจากกลุ่มคนวัยทำงานส่วนใหญ่ ทั้งเพศชาย และเพศหญิงต่างมีพฤติกรรมกรรมการออมที่คล้ายคลึงกันไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชานีเยฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่า เพศของประชาชนจังหวัดสตูลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ประชาชนจังหวัดสตูลมีพฤติกรรมกรรมการออมที่แตกต่างกัน โดยการฝากเงินกับธนาคาร ถือเป็นเงินสด และการฝากสหกรณ์ เป็นต้น และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุลฐกาน ดั่งทิวาพร (2555) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน : กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร พบว่า เพศที่แตกต่างกัน ส่งผลให้พฤติกรรมกรรมการออมของบุคคลในวัยทำงานแตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีพฤติกรรมกรรมการออมมากกว่าผู้ชาย และบุคคลในวัยทำงานส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมในรูปของบัญชีเงินฝาก ธนาคาร และนำเงินไปฝากไว้กับสถาบันการเงินที่น่าเชื่อถือ

2.2 กลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มี อายุ ต่างกัน พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าอายุนั้น ไม่มีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เนื่องจากอายุไม่มีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เนื่องจากกลุ่มคนวัยทำงานส่วนใหญ่ ทั้งเพศชาย และเพศหญิงต่างมีพฤติกรรมกรรมการออมที่คล้ายคลึงกันไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลลิตินทิพย์ หาคำ (2561) ได้ศึกษา “พฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” สามารถสรุปการวิจัยได้ดังนี้ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการออมไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2560) ได้ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมี อายุต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน

2.3 กลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มี สถานภาพ ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลโดยรวม ไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าสถานภาพนั้น ไม่มีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เนื่องจากกลุ่มคนวัยทำงานส่วนใหญ่ ที่มีสถานภาพโสด/อยู่คนเดียว สมรส/แต่งงาน และหย่า/แยกกันอยู่/หม้าย ต่างมีพฤติกรรมกรรมการออมที่คล้ายคลึงกันไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งไม่สอดคล้อง ชานีเยฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่า สถานภาพ ของประชาชนจังหวัดสตูลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ประชาชนจังหวัดสตูลมีพฤติกรรมกรรมการออมที่แตกต่างกัน โดยการฝากเงินกับธนาคาร ถือเป็นเงินสด และการฝากสหกรณ์ และ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพแสน พรหมอินทร์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องหัวหน้าครัวเรือนถึงพฤติกรรมกรรมการออมเพื่อดำรงชีพยามชรา พบว่า หัวหน้าครัวเรือนที่มีสถานภาพโสด สมรส หม้าย หรือแยกกันอยู่ มีสัดส่วนการออมมากกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่ยังไม่ได้สมรสแต่อยู่ด้วยกัน

2.4 กลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มี ระดับการศึกษา ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลโดยรวม ไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าระดับการศึกษานั้น ไม่มีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เนื่องจากกลุ่มคนวัยทำงานส่วนใหญ่ ต่างมีพฤติกรรมการออมที่คล้ายคลึงกันไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัชนิบูลย์ ลิ้มปัญญาเลิศ (2553) จากผลการศึกษา “พฤติกรรมการออมของประชาชนเขตเทศบาลเมืองลพบุรี” พบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน คือ ระดับการศึกษาทำให้มีเป้าหมายและระเบียบวินัยในการออม และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤษฎี ยิวคิม (2555) ซึ่งได้ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีศึกษาบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ พบว่าบุคลากรที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษาต่างกัน มีผลต่อการทัศนคติในการออมของบุคลากรคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ต่างกัน

2.5 กลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มี รายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยรวม ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่ารายได้ต่อเดือนนั้น มีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เนื่องจากกลุ่มคนวัยทำงานที่มีรายได้ต่อเดือนมากส่งผลให้มีเงินเหลือเก็บออมมาก และผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยส่งผลให้เงินเหลือเก็บน้อยลงตามสัดส่วนเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ (2560) ศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงิน โดยรวม ต่างกัน และจะทำให้มีความต้องการในการวางแผนทางการเงินมีความแตกต่างกันด้วย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธาณินทร์ อุดมศรี (2554) ได้ทำศึกษารูปแบบการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในตำบลหารแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนคือปัจจัยด้านรายได้ เมื่อมีรายได้สูงก็จะมีเงินเหลือออม แต่ในทางตรงกันข้ามเมื่อบุคคลมีรายได้น้อยเงินออมก็จะลดลงหรือไม่เกิดการออม

2.6 กลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มี ค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยรวม ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าค่าใช้จ่ายต่อเดือนนั้น มีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เนื่องจากกลุ่มคนวัยทำงาน ที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากส่งผลให้มีเงินเหลือเก็บอมน้อย ซึ่งสอดคล้องผลการวิจัยของ สลทินทิพย์ หาคำ (2561) ได้ศึกษา “พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” สามารถสรุปการวิจัยได้ดังนี้ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2560) ได้ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการวางแผนทางการเงินโดยมี ค่าใช้จ่ายต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน

3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

3.1 ปัจจัยอื่น ๆ ด้านผลตอบแทน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าปัจจัยด้านผลตอบแทนนั้น มีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน

ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เนื่องจากกลุ่มคนวัยทำงานส่วนใหญ่มีเหตุผลหลักคือต้องการผลตอบแทนสม่าเสมอจากการออม ซึ่งผลที่ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มรกต ฉายทองคำ (2557) กล่าวว่า ผลตอบแทนที่ประชาชนต้องการ ที่ไม่จำเป็นต้องเป็นผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน อาจจะเป็นการได้รับยกเว้นภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝาก ผลตอบแทนที่เป็นสิทธิประโยชน์ที่เป็นผลพลอยได้ที่สามารถสร้างดอกผลในลักษณะต่าง ๆ ก็สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ต้องการออมได้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุริษา สาพรเจริญ (2561) ได้ศึกษา “พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร” ผลการศึกษาพบว่า การได้รับยกเว้นภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝากเป็นเหตุผลต่อการตัดสินใจออม การจะทำให้บุคคลมีการออมเพิ่มมากยิ่งขึ้นนั้นก็ขึ้นอยู่กับผลตอบแทนมีมากเท่าใด นั่นก็คือยิ่งผลตอบแทนมีมากเท่าใดก็ส่งผลทำให้บุคคลมีความสนใจในการออมมากขึ้นเท่านั้น

3.2 ปัจจัยอื่น ๆ ด้านความเสี่ยง มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าความเสี่ยงต่าง ๆ จะมีผลต่อการตัดสินใจออมเงินอย่างมาก ซึ่งความเสี่ยงที่แตกต่างกันจะทำให้ผู้ออมมีเป้าหมายในการออมเงินจำนวนหนึ่งต่างกันออกไป ซึ่งผลที่ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลลิตทิพย์ หาคำ (2561) ได้ศึกษา “พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” สามารถสรุปการวิจัยได้ดังนี้ ปัจจัยด้านความเสี่ยง มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ใจเดียว โกลมเพ็ชร (2554) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่าปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดในการออมคือด้านความเสี่ยงของสถาบันการเงิน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มี เพศ อายุ สถานภาพ ต่างกัน มีพฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน ในส่วนของประชากรที่มี ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ต่างกัน มีพฤติกรรมการออมต่างกัน เนื่องจากประชากรที่มีรายได้ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่างกัน มีรูปแบบการใช้ชีวิตที่แตกต่างกันออกไป ประชากรที่มีรายได้มากทำให้มีการออมมาก ประชากรที่มีรายได้น้อยทำให้มีการอมน้อยลงตามสัดส่วน จึงส่งผลให้มีพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน ดังนั้น ประชากรที่มีความสนใจที่จะออมเงินให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ ควรจะมีการจัดสรรรายได้ และค่าใช้จ่ายในทุก ๆ เดือนไว้เพื่อออมเงิน ไม่ใช่จ่ายเงินฟุ่มเฟือยเกินตัว ปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้ชีวิต เพื่อให้มีเงินเหลือเก็บ อย่างสม่าเสมอ

2. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยอื่น ๆ ด้านผลตอบแทน และด้านความเสี่ยง ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 ปัจจัยอื่น ๆ ด้านผลตอบแทน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยรวม ถึงแม้ผลตอบแทนจะไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออม ผู้ออมควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนที่จะได้รับ เพื่อประโยชน์ในการออม

2.2 ปัจจัยอื่น ๆ ด้านความเสี่ยง มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ผู้ออมควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ รวมถึงข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้จากการออม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรปัจจัยด้านอื่น ๆ เพิ่ม ที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมการออม และปริมาณพล เช่น ด้านแรงจูงใจในการออม ด้านความมั่นคง ด้านทัศนคติการออม และด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น เพื่อจะได้นำมาแก้ไข และปรับปรุงเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการออม

2. ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงกลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร และปริมาณพลเท่านั้น ซึ่งถ้าต้องการข้อมูลที่มีความหลากหลายมากขึ้น ควรจะเลือกกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งต่อไปที่แตกต่างจากเดิม หรือเพิ่มกลุ่มขนาดประชากร จากของเดิมเป็นเพียงจังหวัดกรุงเทพมหานคร และปริมาณพล อาจจะต้องเพิ่มเป็นระดับภาคหรือระดับประเทศ เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่มีความหลากหลาย

3. การเลือกใช้เทคนิคการวิจัย อาจจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยวิธีการอื่น เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น และเลือกใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากเดิมเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก เพื่อให้ได้ผลที่มีความเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎี ยิวคิม. (2555). ทัศนคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีศึกษาบุคลากรคณะรัฐศาสตร์. การศึกษาอิสระ ปริญญาการศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ใจเดียว โกมลเพ็ชร. (2554) พฤติกรรมการออมของบุคลากรในวิทยาลัยนครราชสีมา. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชฎาพร คุณชื่น. (2560). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากร ในเขตกรุงเทพมหานคร. การศึกษาอิสระ ปริญญาการศึกษาบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธานินทร์ อุดมศรี. (2554). รูปแบบการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในตำบลหารแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่.
- นันทพร จรัสสุขสวัสดิ์ (2560). การวางแผนทางการเงินของบุคคลกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. การศึกษาอิสระปริญญาการศึกษาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มรกต ฉายทองคำ (2557) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร การค้นคว้าอิสระบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- รัชนีบุลย์ ลิ้มปัญญาเลิศ (2553). พฤติกรรมการออมของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลเมืองลพบุรี. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลลิตทิพย์ หาคำ. (2561). พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุริษา สาพรเจริญ. (2561). พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิจังหวัด กรุงเทพมหานคร. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.